

עבודה זרה מד

**רבי יוסי אומר: שוחק וזורה לרוח או מטיל לים.
אמר לו: אף הוא נעשה זבל, שנאמר: **לא יפסק כ"ק מאונה מן החרי.****

גמ'. תניא: אמר להם, והלא כבר נאמר:

תגובת חכמים	הוכחת רבי יוסי
הרי הוא אומר: ויזר על פני המים ויסק את פני ישרא , לא נתכוין אלא לבודקן כסוטות.	והלא כבר נאמר: ואת חטאתכאשר עשית את העל זקחתי ואשרוף אותך באש ואכות אותו טחון היטב עד אשר דק זעפר ואשיך את עפרו אל הנחל היורה מן ההר!
נחל קדרון אינו מגדל צמחין. קושי : ולא? והתניא: אלו ואלו מתערבין באמה ויוצאין לנחל קדרון, ונמכרין לגננין לזבל, ומועלין בהן! תירוץ : מקומות מקומות יש בו, יש מקום מגדל צמחין, ויש מקום שאין מגדל צמחין.	והלא כבר נאמר: (דברי הימים ב' טו) ואם נעכה (נאם אסא הנזק הסי'ה מזכירה אשר עשתה זאשרה מפצרתה וזו' ויבן וישרף כנחל קדרון!
הרי הוא אומר: (במדבר כא) ויאמר ה' אל משה עשה זק שרף , לך - משלך, ואין אדם אוסר דבר שאינו שלו, והתם בדין הוא דכתותי לא הוה צריך אלא כיון דחזא דקא טעו ישראל בתריה, עמד וכיתתו	והלא כבר נאמר: (מלכים ב' יח) וכתת נחש נחש אשר עשה משה!
הרי הוא אומר: וישרפו כאש , ומדלא כתיב וישרפם וישאם, ש"מ וישאם ממש	והלא כבר נאמר: (שמואל ב' ה) ויעצבו שם את עצביהם וישאם בוג ואשיו , ומאי משמע דהאי וישאם דוד לישנא דזרוי הוא? כדמתרגם רב יוסף: (ישעיהו מא) תזרי ורוח תשאם , ומתרגמינן: תזרינו ורוח תטלטלינו!

שאל פרוקלוס בן פלוספוס את ר"ג בעכו, שהיה רוחץ במרחץ של אפרודיטי, אמר ליה, כתוב בתורתכם: לא יפסק כ"ק מאונה מן החרי, מפני מה אתה רוחץ במרחץ של אפרודיטי?
אמר לו: אין משיבין במרחץ. וכשיצא, אמר לו:

1. אני לא באתי בגבולה, היא באה בגבולי,
2. אין אומרים: נעשה מרחץ נוי לאפרודיטי, אלא אומר: נעשה אפרודיטי נוי למרחץ.
3. דבר אחר: אם נותנים לך ממון הרבה, אי אתה נכנס לעבודת כוכבים שלך ערום ובעל קרי ומשתין בפניה, זו עומדת על פי הביב וכל העם משתיינין לפניה, לא נאמר אלא אלהיהם, את שנוהג בו משום אלוה - אסור, את שאינו נוהג בו משום אלוה - מותר.

א"ר חמא בר יוסף ברבי א"ר אושעיא: תשובה גנובה השיבו ר"ג לאותו הגמון, ואני אומר: אינה גנובה.

ואני אומר: אינה גנובה	מה גנובתיה?
זו עבודתה בכך, וזו אין עבודתה בכך	דקאמר לו: זו עומדת על פי הביב וכל אדם משתיין בפניה, וכי משתיין בפניה מאי הוי? והאמר רבא: פעור יוכיח, שמפערין לפניו בכל יום ואינו בטל;
שלא בטובת רבן גמליאל כבטובת אחרים דמי	דקאמר ליה: אני לא באתי בגבולה והיא באה בגבולי וכי בא בגבולה מאי הוי? והתנן: עבודת כוכבים שיש לה מרחץ או גינה - נהנין מהן שלא בטובה, ואין נהנין מהן בטובה
התם לפי שעתא הוא רתח עלה והדר מפייס לה, הכא כל שעתא ושעתא בזלזולה קיימא.	דקאמר לו: זו עומדת על הביב וכל אדם משתיינין בפניה, וכי משתיינין בפניה מאי הוי? והתנן: רק בפניה, השתיין בפניה, גיררה וזרק בה את הצואה - הרי זו אינה בטילה;
אינה גנובה, נהי דאיתסורי לא מיתסרא, נוי מיהא איכא	דקאמר ליה: אין אומרינן נעשה מרחץ נוי לאפרודיטי אלא נעשה אפרודיטי נוי למרחץ, וכי אמר נעשה מרחץ לאפרודיטי נוי מאי הוי? והתניא: האומר בית זה לעבודת כוכבים, כוס זה לעבודת כוכבים - לא אמר כלום, שאין הקדש לעבודת כוכבים